

Marián Bublínec

Kto si ty?

Dnešná doba nepotrebuje učiteľov, ale svedkov. A učiteľov potrebuje iba vtedy ak sú zároveň aj svedkami. Táto myšlienka božieho sluhu Pavla VI. je už dnes až notoricky známa. Slovo svedok a nutnosť vydávať svedectvo sa už tak často spomína v príhovoroch a homíliách, že sa už stalo – nebojme sa to povedať – frárou. Všetci sa zhodujeme v tom, že svedectvo je nevyhnutné. Nikto to nepopiera. Potrebný je však ďalší krok a tým je otázka: kto je to vlastne svedok? Odpoveď by nám mohlo dať Božie slovo tretej adventnej nedele: Svedok je ten, ktorý vie hovoriť sám o sebe. A vie o sebe hovoriť pravdivo.

Ján prišiel ako svedok vydať svedectvo o svetle. On sám nebol svetlo, prišiel iba vydať svedectvo o svetle. A toto je Jánovo svedectvo: keď sa ho Židia pýtali „Kto si ty?“, on vyznal a nič nezaprel... Zaujímavé je, že ľudia sa ho nepýtali napríklad: akú filozofiu hlásaš?, alebo aké nové ideje si nám priniesol? Pýtali sa ho: kto si ty? A pýtali sa ho: čo hovoríš sám o sebe? Jánovo svedectvo teda spočívalo v tom, že hovoril sám o sebe a hovoril pravdivo. Je veľmi dôležité uvedomiť si túto pravdu zvlášť v dnešnej dobe, keď už aj slovo svedok podľa hlo inflácií a používa sa už kde kade bez toho, aby sme si uvedomili čo to vlastne obnáša. Náš omyl spočíva často v tom, že považujeme za svedka toho, kto vie o Kristovi pekne hovoriť, kto o ňom prečítal veľa teologických kníh, kto pozná všetky teologické teórie a hypotézy od tých možných až po tie absurdné. Pozná ich a hovorí o nich často iba preto, aby sa skrýval v ich húštinách ako nahý Adam

pred Bohom v rajskej záhrade. Pozná ich a hovorí o Bohu len preto, aby sa nemusel stretnúť s ním. Ale to nie je svedok. A ľudia na to nie sú zvedaví. Oni nám kladú otázku: Kto si ty? Čo hovoríš sám o sebe? A hlavne: čo hovoríš o svojom vzťahu ku Kristovi. Čo Kristus znamená pre teba osobne? Čo si s ním ty zažil. Nehovor nám o tom čo si o ňom čítal a čo si o ňom počul. Povedz nám, čo si počul od neho... Tu začína svedectvo, keď človek ide na trh so svojou vlastnou kožou.

Ťažko nájsť krajší obraz na vyjadrenie toho kto je to svedok ako napísal Martin Buber: Môj dedo bol chromý, no vedel nádherne rozprávať. Raz sme k nemu prišli a prosili sme ho, aby nám porozprával nejaký príbeh zo života svojho učiteľa. A tak sa pustil do rozprávania o tom, ako sa svätý Baalschem modlil. Keď sa modlil mal obrovskú radosť. Skákal a tancoval. Dedo začal spomínať. Rozprával a rozprával a tak sa vžil do svojho rozprávania, že čo rozprával musel aj ukazovať. Postavil sa na chromé nohy a zrazu začal skákať a tancovať ako jeho učiteľ. A tak po pol hodine rozprávania bol uzdravený...

Svedčiť to neznamená iba hovoriť o svojom Učiteľovi. Svedčiť to znamená hovoriť o sebe o svojom vzťahu k nemu a o tom ako mi pomáha. A zakončíme tak ako sme začali: Ľudia dnes neveria učiteľom, ale svedkom. A učiteľom veria iba ak sú aj svedkami. A svedkom veria iba ak boli chromí a začali tancovať...

*Proroci hlasno zvestujú,
že Kristus k nám už prichádza;
nadišiel všetkým spásny čas:
vykúpi nás krv Veľkého.*

*S ním bliži sa k nám nový deň
a srdce šťastím oplýva,
keď pravdivo ho Predchodca
slávnym a veľkým nazýva.*

*Hľa, toto prvý príchod bol,
keď Pán nie preto zostúpil,
by trestal svet, lež uzdravil
chorých a hriešnych vykúpil.*

*Ten druhý príchod zvestuje,
že Kristus pred dvermi je
a svätým veniec slávy dá
a do neba ich uvedie.*

*S prísľubom svetla večnosti
hľa, hviezda spásy žiari nám
a zve nás, synov kráľovstva,
isť hore, stúpať k výšinám.*

*Len teba, Kriste, chceme zriecť
blažení v tvojom kráľovstve
a v tomto svätom videní
spievať ti večný chválospev.
Amen.*

Hymnus 3. adventná nedeľa – ranné chvály

Srdce vznášajúce sa k Bohu

Ž 84,3: *Moje srdce i moje telo vznášajú sa k Bohu živému.*

Dobry Bože, ďakujem ti za túto chvíľu, v ktorej sa môžem modliť, velebíť Ťa a naplňovať svoju túžbu po tebe.

Chcem úprimne a pravdivo spolu so žalmistom volať: Moje srdce a moje telo vznášajú sa k živému Bohu.

Pane, uvedomujem si, že moje srdce žije túžbami.

Aké túžby nachádzaš v mojom srdci v túto chvíľu?

Viem spoznať túžby, ktorými obdarúvaš moje srdce ty sám?

Viem rozlíšiť túžby, ktoré do môjho srdca nepatria a ktoré sú ako kúkoľ, čo doň zasieva ktosi zlý?

Bože, azda pravdivo možno povedať o človekovi:

Povedz mi, po čom túžiš, a ja ti poviem, kto si.

Ty si vložil do srdca každého človeka hlbokú a veľkú túžbu po tebe, po pravde, po láske a po šťastí.

Človek môže hlavou popierať svoje srdce.

Človek môže nedbať o túto túžbu svojho srdca, môže o ňu nestáť, ba svojim spôsobom života ju odmietajú. No bez nej nemôže byť sám sebou. Bez nej nemôže byť šťastný. Nemôže ju v sebe zničiť.

Pane, túžim povzniesť svoje srdce k tebe, živému Bohu.

Ďakujem ti za chvíle, v ktorých Ťa tak živo môžem vnímať.

Ďakujem ti tiež za chvíle, keď sa mi zdá, že nie som schopný Ťa vnímať, keď sa mi zdá, akoby si tu ani nebol, keď je moje srdce vyprahnuté. Vtedy si živo uvedomujem, že túžba po tebe je milosť, tvoj dar. Nie je to niečo, čo by som si bol schopný dať sám od seba.

Ty si mi túto túžbu dal ako talent, ktorý nemám zakopať, ale znásobiť; ako poklad, ktorý sa oplatí hľadať, ba všetko predať a všetkého sa zrieknuť, len aby som ho získal.

Dobry Bože, nikdy nedopušť, aby som vo svojom srdci stratil túžbu po tebe, po živom Bohu.

Daj, aby som mohol vždy volať: Po Bohu žijni moja duša, po Bohu živom.

Prosím, nikdy nedopušť, aby som sa nechal oklamať lákavými a falošnými túžbami svojho srdca.

Prosím, nikdy nedaj, aby moje srdce ovládlo niečo iné ako túžba po tebe.

Odprosujem Ťa, keď som vlastnou vinou blúdil vo svojom srdci.

Odprosujem Ťa, keď som v srdci dával priestor iným túžbam než túžbe po tebe.

Dobry Bože, k tebe ako k Darcovi najkrajších túžob pozdvihujem svoje srdce a prosím: Naplň ho svojim Duchom, aby som vo všetkých situáciách žil túžbou po tebe, lebo mojím najväčším šťastím je byť s tebou.

Jozef Šuppa SJ „Modlitby srdca“

Sviatosť zmierenia v našej farnosti:

V sobotu 23. decembra v čase od 9:30 do 11:30 hod. budú v našej farnosti vysluhovať sviatosť zmierenia viacerí kňazi - spovedníci.

Prosím, pripravme sa na dobrú svätú spoveď, zmiernme sa s Bohom, aby sme v radosť mohli sláviť sviatky narodenia Pána.

Spovedanie v okolitých farnostiach:

Štefanová	streda	20.12.	16:00 - 17:30
Modra	piatok	22.12.	15:00 - 18:00
Vištuk	sobota	23.12.	09:30 - 11:30
Pezinok	sobota	23.12.	14:00 - 18:00

Prežijú len optimisti

Kde nájdeme šťastných ľudí? Medzi optimistami. Vyznajú sa v tom, ako byť šťastní, lebo dokážu vidieť dobré stránky života.

Ešte nikdy som nestretol šťastného pesimistu. Pesimistov obklopuje hmla. Všetko okolo nich je sivé, nedvidia pred seba. Optimisti otvárajú svoje okná svetlu a slnku. Vedia, že ľudí obklopuje bieda, žiaľ a temnota. No i v tej najtemnejšej noci objavja hviezdy.

Optimisti veria v dobro. Veria v zmysel života. Sú dôkazom, že človek je viac než len číslo uprostred veľkého davu, viac než len koliesko v obrovskom stroji. Veria v priateľstvo medzi ľuďmi. Šíria ovzdušie dôvery, vytvárajú atmosféru radosti.

Potrebujeme ľudí ako František z Assisi.

On je obyčajný Boží človek, ktorý dokázal liečiť práve preto, že bol chudobný, plný radosti a dobra, malý brat, ktorý všetkých miluje nesmiernou láskou.

Adalbert L. Balling „Daruj úsmev“

Sväté omše v 3.týždni adventného obdobia - (B)

18.XII. pondelok

17:00 *Za Ľ Jozefa a Helenu Oravcových, syna, dcéru a za ň*

19.XII. utorok

17:00 *Za Ľ Celestína a Jozefínu Uváčkových*

20.XII. streda

17:00 *Svätá omša v Štefanovej*

21.XII. štvrtok

08:00 *Za farníkov*

22.XII. piatok

08:00 *Za Ľ Viliama Helda a jeho deti*

23.XII. sobota

08:30 *Božiu pomoc*

Upratovanie kostola č.d. 203 - 228

24.XII. 4. Nedeľa Adventná - (B)

08:00 *Za zdravie a Božiu pomoc pre rodinu Peťkovú*

Lektori: Jurčovičová M., Radakovičová J.

11:00 *Za farníkov*

Lektori: Kosnáčová T., Šustová D.

14:00 *Posvätný ruženec, litánie*

Liturgický kalendár

18.XII. pondelok	Sv. Malachiáš, prorok
19.XII. utorok	Bl. Urban V., pápež
20.XII. streda	Sv. Zefirín, pápež
21.XII. štvrtok	Sv. Peter Kanizius, kňaz a učiteľ Cirkvi - Esp
22.XII. piatok	Sv. Františka Xaveria Cabriniová, panna
23.XII. sobota	Sv. Ján Kentský, kňaz - Esp

ČISTOTA JE KRÁSOU LÁSKY

Pokrop ma yzopom a zasa budem čistý; umy ma a budem belší ako sneh. Daj, aby som počul radosť a veselosť a zaplesajú kosti, ktoré si rozdrvil. Odvráť svoju tvár od mojich hriechov a zotri všetky moje viny. Bože, stvor vo mne srdce čisté a v mojom vnútri obnov ducha pevného.

(Ž 51, 9-12)

Prečo túžim po čistote? Chcem byť čistá, lebo som nevestou Ježiša Krista, Syna živého Boha. Túžim byť čistá pre prácu, ktorú mám robiť ako Kristova spolupracovníčka. Moja Čistota musí byť taká číra, aby dokázala pritiahnúť aj tých najmenej čistých k Najsvätejšiemu Srdcu Ježišovmu.

(svätá Matka Tereza)

Máme jedno pekné úslovie: čistému všetko čisté. Raz som počul taký vtip. Chlapček s dievčatkou sa pozerajú na Adama a Evu na obrázku. Dievčatko sa pýta: „Ktorý je Adam a ktorá je Eva?“ Chlapček na to odvetí: „Ako to mám vedieť, keď nie sú oblečení?“ Krásny príbeh, rozprávajúci o čistote detskej duše.

Ako veľmi sa dnes šliape po čistote. Nie je docenená táto vzácna čnosť. Nečistota sa šíri ako lavína. Treba kričať S.O.S.! Sme v stave ohrozenia a je to vážne! Mnohí prežívajú sexuálny život, akoby to bola iba hra. Ale to je vážna vec, ktorá hlboko zasahuje vnútro človeka. Úzko súvisí so srdcom a jeho citmi a neopatrné zaobchádzanie s telom veľmi ublíži aj srdcu.

Čo je to vlastne čistota a prečo je dôležitá? Čistotou rozumieme zdržanlivosť v sexuálnej oblasti. Čistota chráni pravosť a krásu lásky. Čistotou nič nestratíme, nečistotou môžeme stratiť veľmi veľa, a niekedy aj všetko. Čistotu si môžeme predstaviť ako krásny priehľadný pohár. Do neho nalejeme víno. Podobne Boh nalieva lásku do čistých srdiec. Lásky je ako víno a čistota je pohár pre toto víno. Je dôležité, aby pohár bol čistý, inak by sa víno znehodnotilo. Tak sa znehodnotí láska nečistotou. Nečistota okráda lásku o jej pravosť a krásu. Čistým životom si dievča veľmi dobre vyskúša, či ju chlapec má naozaj rád. Platí zásada: chlapec si toľko dovolí, koľko mu dievča dovolí. Pravda, ak je normálny.

Premýšľaj, ako ty vnímaš čistotu? Je pre teba darom, či ju vnímaš len ako akési obmedzovanie? Aké je tvoje srdce a tvoj pohľad na osoby druhého pohlavia? Máš čisté srdce a čistý pohľad? Nezabudni: čistému všetko čisté. Nepozeraš len telesne? Vnímaš druhého ako celok - ako osobu so srdcom, citmi, prežívaním, radosťami i bolesťami...? Pros dneš Pána Boha o čisté srdce a čistý pohľad.

Pomodli sa celý päťdesiaty prvý žalm.

Marián Sivoň „Moderný svätý“

Jej výpoveď ho tak zaujala, že ju musel zapísať. Nešlo o spovedné tajomstvo, ktoré by sa nesmelozverejniť a on cítil, že by bola veľká škoda tie slová nezaznamenať. „Čosi mi padlo do oka. Už vám niekedy niečo padlo do oka?“ začala dosť zhurta a vzápätí pokračovala: „Tak naozaj. Nie tak, ako keď čosi padne do oka dieťaťu -silou-mocou to chce mať, hoci by pritom malo dostať záchvat plaču či zúrivosti (ak ho, samozrejme, rodič neuviedie na správnu mieru - veď kto bude komu rozkazovať?). Ani tak nie, ako keď čosi padne do oka žene (zvyčajne v obchode), že nevie odolať a chce to vlastniť stoj čo stoj. Samozrejme, za (pružne) rozumnú cenu. Ani nie tak, ako keď „komusi“ padne do oka „ktosi“ a ten pád je taký hlboký, až do srdca (ak samozrejme aj tomu druhému ten prvý padne do oka rovnako, že výsledkom pádu je láska).

Čosi mi padlo do oka. Špina. Manipulácia horným ani dolným viečkom nepomohla. Nepomohli pohyby očnou guľou všetkými možnými aj nemožnými smermi. Nepomohli dobre mienené rady príbuzných, receptúry starých materí či prastarých otcov, ani poskakovanie na jednej nohe či obklady. Situáciu nevyriešilo ani frekventované obťažovanie oka otravnými očnými kvapkami v kombinácii s manipuláciou viečkami. Ba dokonca ani pravá slovenská -slivovica (aplikovaná lokálne, teda na oko).“

Keď to vyslovila, pokrútila hlavou, ale po chvíľočke zase rýchlo pokračovala: „S ťažkým srdcom som sa podvolila moci noci a spánku, do ktorého upadnúť pre bolestivé rezanie nástroja videnia, nebolo ľahké. Na druhý deň sa ťažkosti opakovali, bolesť neustávala a svet som videla zahmlene. Ba ani noc nebola o nič lepšia. Na ďalší deň došlo k drobnej zmene - bolesť bola miernejšia a cez deň sa dalo na ňu zabudnúť. V nasledujúci deň som začala nadobúdať istotu, že nebudem musieť navštíviť očnému lekárovi. Oko prestalo bolieť, hoci nebolo možné jednoznačne dokázať, že sa v ňom už špina nenachádzala. Nakoniec sa bolesť celkom vytratila, videnie bolo bez problémov a človeku sa nechcelo veriť, že predchádzajúce dni mali taký dramatický priebeh,“ dodala a očarujúco sa usmiala. Bolo zrejme, že sa jej podstatne uľavilo. A vtedy mu konečne došlo, čo mu chcela svojím siahodlým rozprávaním povedať. A bolo to dôležité poznanie. Obaja pochopili, aká nebezpečná je špina. I taká malá.

Špina môže padnúť kamkoľvek, aj na dušu. To je hrôza, keď si človek uvedomí, čo všetko s tým súvisí! Ale kým ešte vidíme - je nádej. Horšie bude, keď už nevidíme na oči. Oči duše - pomyslel si v duchu.

Aj navonok malé veci môžu byť hrozbou a niekedy ťažko určiť, kde sa končí hranica bezpečného a začína číhať to naozaj nebezpečné. Pre telo či pre dušu.

MUDr. Jana Viznerová „Vedieť vidieť“

Na Vianoce máme možnosť prežiť skutočnosť, že Božie kráľovstvo je medzi nami ako láska v našich srdciach, rodinách a vo svete. Prežívame ho ako chvíle zmierenia, harmónie a šťastia. Je aj v ďalekej budúcnosti ako ideál ľudskej rodiny. Nové stáročia budú potrebné na to, aby sa ľudia naučili milovať všetkých ľudí ako svojich bližných a tak pracovať pre spoločné dobro, ako vieme pracovať pre seba a pôsobiť vo svete. Tak nás to učí Ježiš.

Anton Srholec „Každodenné zamyslenia“

Farár, načo sa mám spovedať?

Aj tak zhreším!

Hovorí mi chlapec: „Farár, keď kážeš, my to za tri dni zabudneme.“
Hovorím im: „To si lepší, ja za tri hodiny.“ Pýta sa: „No a prečo potom kážeš a čítaš Sväté písmo?“

Predstav si, že máš Mercedes alebo BMW, parádne auto a natankuješ len raz benzín. Stačí to? Keď natankuješ raz päťdesiat litrov, nejazdíš celý život. Musíš prísť na benzínku a znova natankovať. Sväté písmo a kázne, to je benzín. Pod vplyvom kázne ideš zopár dní, no zasa musíš doliať benzín a ideš ďalej. Dotankuješ a opäť ideš. Kážeň a Sväté písmo, to je benzín pre tvoju dušu.

A chlapi sa ma znova spýtali: „A načo nám je spoved?“

Sú to experti. Keď sme išli cez vojnu pomáhať do Juhoslávie, zažili sme tam všelijaké dobrodružstvá. Most nám odstrelili, aj mi samopal namierili na brucho. Všeličo sme zažili, myslel som si, že je už koniec. Títo chlapi mi vtedy povedali: „Ideme s tebou do Juhoslávie!“

Jeden z nich má za sebou štyri lúpežné prepady, mladý bitkár, lev je oproti nemu málo. A tento chalanisko mi hovorí, že ide so mnou.

„Dobre, ale musíš ísť najprv na spoved!“

„Juj, ale ja nejdem.“

„Ako to? Nejdeme na výlet, tam je vojna, nemusíme sa vrátiť.“

„Ale ja aj tak po spovedi hneď zhreším.“ „Tak potom ostaň doma, ja za teba zlo čistiť nebudem.“

Možno si aj vy hovoríte: „Načo chodiť na spoved? Aj tak zhreším.“

Predstav si dve záhradky, v jednej zaseješ mrkvu, v druhej zaseješ mrkvu. Jednu polievaš, druhú polievaš. Jednu pleješ, druhú pleješ.

V jednej trháš burinu, v druhej netrháš. Tam, kde trháš, obrovská mrkva. Tam, kde netrháš, maličká alebo žiadna mrkva.

Toto je svätá spoved'. Viem, že zhreším, že burina narastie, ale preto nebudem plieť záhradku? Múdra gazdinka povie: „Synak, treba plieť!“ Lenivá gazdinka:

„Načo plieť? Burina aj tak narastie.“

Ak si lenivec v duchovnom zmysle slova, tak na svätú spoved' nejdeš. Svätá spoved' je jeden z najväčších prejavov pokory.

Farár Marián Kuffa „Kazateľnica život“

Ako sa z toho dostanem?

Všetko sa odohráva tak rýchlo. Zrazu sa do toho dostaneš a už v tom krúžiš. Zabudneš na všetky dobré predsavzatia a myslíš iba na to, ako sa z tej situácie čo najlepšie vykrútiš.

„Raz na jednej križovatke som stratil všetky ilúzie o sebe a o dobrom jadre vo mne,“ spomína jeden môj známy. Bolo to ešte za študentských čias. Išiel som vozidlom mojich rodičov cez mesto. Priateľ sedel vedľa mňa. Bavili sme sa. Ako z jasného neba sa zrazu objaví motorkár, frontálne narazí do môjho auta, odletí pár metrov a zostáva nehybne ležať pri lampe. Moja prvá reakcia? Pýtal som sa svojho priateľa: „Mal som prednosť, však?“

Dobre, mal som prednosť. Ale skutočnosť, že som spontánne pokladal toto za najdôležitejšie, dôležitejšie ako stav mladého muža, ktorý sa dostal pod moje kolesá, to mi vzalo ilúzie o mne. Nehoda sa vyriešila pomerne dobre. Ale odvtedy som zdrzanlivejší, čo sa týka morálnych výrokov.

Či som kresťan, kňaz, alebo nie, je to jednoducho tak. Ide to celkom rýchlo... a zrazu sa do toho dostaneš. Panika. A hľadáš výhovorku: Ako sa z toho dostanem? Hľadať výhovorky, vyhladiť stopy, aj keď nejde o veľké veci, hľadať ospravedlnenie? Hrubo povedané: otváram si konto u diabla a ten mi dá veľký kredit. U neho sa môžem zadlžiť. Ale tak sa viny nezbavím. Konto rastie - a rastie ešte po rokoch. Zlo si šúcha ruky a dáva neustále kredit.

Musíme priznať, že bez Boha zostaneme sedieť na svojom konte zla. Aby sa to nestalo, posielaj Boh svojho Syna. On otvára nové konto. On sa nevysmieva a neteší sa zo zla. Za svoj kredit ručí svojím životom. To je iný príbeh, ktorý môže osloviť každého z nás. Pozrite! Náboženský spisovateľ Martin Pable v knihe Duša muža poukazuje na to, čím je človek, ak sa oprie o Boha. Spomína, že v r. 1970 čítal na jeden dúšok bestseller Ja som O.K. Obsahom knihy je snaha nahovoriť si, že som šťastný a úspešný. Keď budem o tom presvedčený, vraj budem šťastný a budem sa aj lepšie správať k iným. Autor však zo svojej životnej skúsenosti, ako aj zo skúsenosti iných ľudí prichádza k záveru: „Viera vo vlastné dobro a dobro iných je iluzórna vec, kým sa nezakladá na hlbšej a vyššej realite než akékoľvek ľudské slovo...“

Boh, ktorý je Láska, nás chce aj dnes uistiť, že sme v jeho rukách, že nás miluje, že sme mu vzácní, že s jeho pomocou sa „z toho“ dostaneme.

Viliam Judák „Vo svetle všedného dňa“

www.fara.sk/vistuk/

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku